

Csíki András

talppal az ég felé

„Berlioz ügyet sem vetett a kérencsélő, nyegle karnagyra, odaszaladt az utat elzáró forgókerékhez, megragadta, megforgatta, és már ki akart lépni a sínekre, amikor vörös-fehér felirat fröccsent az arcába: »Vigyázz, ha jön a villamos!«
Mihail Bulgakov: *A Mester és Margarita*

mikor a villamos nem állt meg
nem is fékezett nem is csengetett
száguddott kéken s mélysárga
örvényt kavart a városon

mikor a villamos nem állt meg
A. ..LÓ utasok fejen álltak és kézen
cipők és emlékek cseréltek gazdát
s alattuk szikrákat vetett a sín

mikor a villamos nem állt meg
nyurga lángra lobbant az ellenőr
s az ülések átadták helyüket
a háborgó zaklatott nyugalomnak

mikor a villamos nem állt meg
szemem mögött is láttam mi folyik
s ördög bújta bőröm alatt
játszottak szelíd fenevadak

mikor a villamos nem állt meg
s alattunk szikrákat vetett a sín
mások emlékével összerázva
utaztam talppal az ég felé

CsÍKI ANDRÁS (1980) költő, Debrecenben él. Legutóbbi verseskötete: *A babonás kéményseprő*.
Verseik gyerekeknek, V. Szabó Ildikó festményeivel (Romanika Kiadó, 2018).

Mindennek előtte

Reád adtam fekete kabátom,
talányaim, hogy megtaláltak.
Voltanak kínos rímei,
voltanak az elmúlásnak.

Egyedül, egyedül, egyedül
elvástam leszakadt utakat járni,
éjjelnyílt szívemet adtam rád:
éltetni, szeretni, szálni.

S rímeink lettenek szépek,
lettenek örömből fontak,
ütik a karót a dombtetőn,
de mindennek előtte ott vagy!

Reggeli sirám

Az értelem erdejéből úzve,
előttem szavak, számok és rejtjelek.
Magyarázni nem vagyok képes az
utat: egyszerre mély és meredek.

Téveszmék bolygatnak. S jaj, agyamat
koldus, kántor és kupec zörgeti!
Eljátszom sikolyom egy sípon, mi
hangom törött karónak hegyezi.

Az értelem erdejéből úzve.
Soha nem lenni más csak puszta dal!
Ábrándom agancsán himbál a szél
és nincsen, semmi nincs, mi eltakar.